

Advent 3. Vasárnapja A

**Bátorság! Ne féljete! Íme, eljön Istenetek!
Maga az Isten jön el,
hogy szabadulást hozzon nektek. (Iz 35,4)**

Olvasmány

Izajás 35,1-6a.10

Örüljön a puszta és a kiaszott vidék, ujjongjon a sivatag, és viruljon, mint a lilium. Virulva viruljon és örömeiben ujjongva daloljon! Mert övé a Libanon dicsősége, a Kármel és a Sáron pompája. Meglátják az Úr dicsőségét, Istenünk fönségét.

Erősítsétek meg az elernyedte kezeket, és a roskadozó térdeket szilárdítsátok meg! Mondjátok a csüggedte szívűeknek "Bátorság! Ne féljete! Íme, eljön Istenetek, eljön, hogy bosszút álljon és megfizessen. Maga az Isten jön el, hogy szabadulást hozzon nektek." Akkor megnyílik a vakok szeme, és a süketek füle hallani fog.

Ugrándozik majd a sánta, mint a szarvas, és a némák nyelve ujjongva ujjong.

Akiknek az Úr szabadulást szerzett, azok visszatérnek. Éneket zengve érnek a Sionra, és örök boldogságot tükröz az arcuk. Öröm és ujjongás jár a nyomukban, mert fájdalom és siralom nem lesz többé.

Szentlecke

Jakab 5,7-10

Testvéreim! Legyetek türelemmel az Úr eljöveteleig! Lám, a földműves is türelemmel vár a föld drága termésére, míg a korai és a késői eső meg nem érkezik. Legyetek türelemmel ti is, és legyetek állhatatosak, mert az Úr eljövetelenek ideje közel van.

Testvéreim, ne zúgolódjatok egymás ellen, nehogy ítéletet vonjatok magatokra. Mert íme, a bíró ott áll már az ajtó előtt.

Testvérek, a szenvedés elviselésében és a kitartó türelemben vegyetek példát a prófétákról, akik az Úr nevében szóltak!

Abban az időben: Amikor a börtönben raboskodó János Jézus tetteiről hallott, elküldte hozzá tanítványait, hogy kérdezzék meg tőle: "Te vagy-e az, akinek el kell jönnie, vagy valaki mást várjunk?" Jézus így válaszolt nekik: "Menjetek, és adjátok tudtul Jánosnak mindazt, amit láttok és hallotok: a vakok látnak, a sánták járnak, a halottak feltámadnak, a szegényeknek pedig hirdetik az örömhírt. Boldog az, aki nem botránkozik meg bennem!"

Mikor elmentek, Jézus így kezdett beszélni Jánosról a tömegnek: "Mit akartatok látni, amikor kimentetek a pusztába? Talán szélből lengetett nádszálat? Vagy miért mentetek ki? Hogy finom ruhába öltözött embert lássatok? Akik finom ruhában járnak, azok királyi palotában laknak! Vagy miért mentetek ki? Hogy prófétát lássatok? Igen, mondom nektek: még prófétánál is nagyobb! Ő az, akiről ezt írták: Íme, elküldöm követemet színed előtt, hogy elkészítse az utat teelőtted.

Bizony mondom nektek: Asszonyok szülőitei között nem támadt nagyobb Keresztelő Jánosnál! De még őnála is nagyobb az, aki a legkisebb a mennyek országában."

Elmélkedés

Jánost kétség fogja el lelkének belső sötétjében és a börtön külső sötétjében, amelybe a hatalomvágyók zárták: a Messiás, akit ismerni vélt, egyáltalán nem úgy viselkedik, mint egy szuverén bíró vagy az isteni igazságszolgáltatás irgalmatlan végrehajtója a hitetlenek és istentelenek fölött. Bizonytalanul és megtévelyedve küldötteket küld Jézushoz, hogy megkérdezzék: Valóban te vagy a Messiás, akire már oly régóta várunk, te, az erőszakmentes, a türelmes, az irgalmas? Kérdése átcseng századokon át, ma hangosabban, mint valaha, amikor irritál minket Isten látszólagos hallgatása keresztényietlen világunkban. Az evangéliumtól válaszokat várunk el – de az tesz fel nekünk kérdéseket; kész megoldásokat keresünk – de arra szólít fel minket, hogy magunk találjuk ki/meg őket; azt gondoljuk, hogy látványos dolgok tanúi leszünk – valójában azonban Isten üzenete aláveti magát a lassú csírázásnak és növekedésnek. Milyen nehezünkre esik, hogy elfogadjuk, a kereszténység olyan dolog, ami a szabadsággal és a szeretettel függ össze, ezért a hittől és a kockázattal is kapcsolatos! Nekünk is ismét be kell lépünk hitünk adventjébe, mint Jánosnak és fel kell ismernünk Isten arcát Jézusban aki alázatos, irgalmas és felszabadító.

Érkezésének jelei ma is köztünk vannak – elfojtva mégis nagyon elevenen! Vannak olyan keresztények, akik Isten ígéjébe vetett hitük által megjelenítik: hozzáfogtak, hogy megváltoztassák a világot és ledöntsék börtönünk falait. Egyre növekvő mértékben felelősnek érzik magukat az Egyházért és bátorítják a szegényeket az evangélium nevében. Jézus szeretetéből merítik erejüket és a vele folytatott vidám beszélgetésből. Nem elégszenek meg azzal, hogy türelmesen reméljenek: ők a mi időnk messiási prófétái.

A felhívás hozzánk is szól: Isten arra hív minket, hogy csatlakozzunk azoknak a csapatához, akik közreműködnek abban, hogy Isten jelenlétét láthatóvá tegyék világunkban és így az emberek jövőjét átítassák vele.